

Muslim Turkistan: Kazakh Religion and Collective memory, by Brueck G.Privratsky. Richmond, UK: Curzon Press. 2001, 321 pp.

پریوراتسکی، بروک، ترکستان مسلمان: مذهب قزاق و باور جمیع آنها، انتشارات کرزون، ۲۰۰۱، ۳۲۱ صفحه.

هر سال حدود ۲۰۰۰۰ نفر مسافر و توریست به بیابانها و استپ‌های جنوبی قزاقستان و اونجه‌ها و آبادی‌های دور و پرت ترکستان روانه می‌شوند. در یک تشریح علمی نژادشناسی و بررسی آداب؛ رسوم و اختلافاتی که از این نقطه نظر با هم دارند و منوط به مطالعه میدانی در دهه ۱۹۹۰ در ترکستان می‌باشد «بروک پریوراتسکی» زندگی مذهبی این منطقه را مورد کاوش قرار می‌دهد. برخلاف ذهنیت و دیدگاه متفاوتی که متعلق به دوران پس از فرپوشش شوروی در خصوص بناهای گلی با آجرهای آفتاب‌پخته، بلوکهای آپارتمانهای روبه تخریب متعلق به دوران خروشچف و معماری مدرن دانشگاه یسوعی^۱ که به دست ترک‌های ساخته شده است مطرح می‌باشد؛ نویسنده به بررسی تلاشهای قراقویانی که شیفتۀ بازیافتۀ هایی از میراث مذهبی خود که مورد آزمایش واقع شده، بسط یافته و لیکن نایود شده‌اند می‌پردازد. ^۲ «پریوراتسکی» در کتاب ترکستان مسلمان: مذهب قزاق و باور جمیع آنها یادآور می‌گردد که «مذهب قزاق» به رغم توسعه و تکامل قرن ۲۰ ایستادگی می‌نماید؛ چراکه مذهب قزاق بسیاری از اشکال و ویژگی‌هایی خود را که محققان قبلی (و بعضی از

مطلعان فرهنگ قراق (به عنوان تصورات در دینداری و تقوا تخصیص داده بودند را حفظ نموده‌اند. در اینجا، نویسنده بارها بر این ادعا تأکید می‌نماید (که به آغاز قرن بیست برمی‌گردد) که قراقوهای چادرنشین فقط به طور سطحی و ظاهری با اسلام پیوند دارند چراکه آنها فاقد مساجد، مدارس و آموزش اسلامی می‌باشند. او این ادعاهای را بدین ترتیب می‌شمارد: تشخیص مذهب قراق به عنوان یک مفهوم و ترکیب «داخلی یا عامومی» از اسلام که به طور مؤثر در «حافظه جمعی» به عنوان نوعی پیوند «خونی» یا «نزادی» با زیارتگاههای صوفیان و گورستانهای نیاکان، یک فرهنگ تشریفاتی مذهبی مربوط به نیاکان، شفادادن و التیام بخشیدن و به زیارت رفتن تجربه شده است. ص ۲۳۸.

مذهب قراق نقش فعالیتهای خود را ایفا نمود چراکه «شوروی‌ها حملات خود علیه دین و نهادهای اسلامی محلی را به طور افراطی عملی نمودند در حالی که قراقوهای را کمتر رویارویی نمودند». قراقوهای رسم‌ها و رویه‌هایی نظیر «غذاهای مربوط به مراسم ترحیم، زیارت‌های پنهانی و شفای همگانی» پیشقدم بودند که این امور به مساجد و سنت‌های دینی اسلام رسمی مربوط نمی‌شد بلکه به فرهنگ محلی که از طرف حقوق‌گیران جوان مدعی می‌گشت ارتباط داشت. (صفحات ۲۴۱-۲۴۹).

در حالی که صوفی‌گری در دوران استالین دیگر مطرح نبود نویسنده کتاب (پریوراتسکی) اعتقاد دارد که زیارتگاه یسوعی به تنها یی به عنوان مظهری مقدس در ترکستان که برای عموم لازم الاحترام می‌باشد مطرح می‌گردد. ص ۵۸

نظریه «شکل‌گیری رفتار مذهبی و پایداری دینی» ثابت می‌نماید که «اسلام برای قراقوهای یک مذهبی با قضای روحانی می‌باشد قبل از اینکه یک مذهب مشحون از روایات داستانی مقدس یا قوانین مذهبی باشد».

بسیاری از منابع مورد اعتنای نویسنده کتاب ترکستان مسلمان: مذهب قراق و باور جمعی آنها «ناآگاهی مذهبی و لغزش‌های عقیدتی» را می‌پذیرند و اذعان داشتنند مامسجد نداشتم اما نویسنده هشدار می‌دهد که تشخیص «مسلمان بودن» در مقابل «اسلام رسمی» پنداری و خیالی است. ص ۲۴۳.

«پریوراتسگی» با بصیرت کافی کنش‌های قزاق‌ها را با اسلام رسمی قیاس می‌نماید ارتباطات بین رهانیدن از آلام روحی، خواب‌ها و رؤیاهای زیارت و فرهنگ نیاکان و پدیده‌های مشابه در دیگر جوامع مسلمان را ترسیم می‌نماید و نتیجه می‌گیرد که مذهب رایج قزاق‌ها بر ادعای عقلی شعائر رسمی متکی است.

مباحث «پریوراتسکی» در مورد مذهب قزاق با چنین چارچوب وسیعی این مطالعه راجع به تحولات مذهبی در داخل آسیا را به عنوان منبع با ارزشی جهت محققانی که در دیگر زمینه‌ها و بخش‌های جهان اسلام بررسی می‌نمایند فراهم می‌آورد. این منبع توانایی تشریح ایجاد همگرایی قزاق‌ها با این منطقه جلگه‌ای وسیع جغرافیایی (استپ) برای مطالعات اصولی در مورد اسلام را دارد است.

همچنین، ناظران و محققان آسیای مرکزی پس از شوروی درس بزرگی از این پرتره دورنمای فرهنگی چادرنشینی آموخته‌اند که اضطرار یک فرهنگ رایج و جاری زیارت و بسط مراکز رقابت اقتدار مذهبی که از خوجاها^۱ (کسانی که مدعی هستند نسب و نژاد آنها به حضرت علی (ع) و نیاکان اعراب می‌رسد که اسلام را به آسیای مرکزی آوردند) و کارگزاران رسمی اسلامی قراقستان شروع و تا ایدئولوگهای پان‌ترکیست، واعظانِ تلویزیونی روحانی و افراد روحانی قزاق که در فضای شوروی سابق تربیت شده‌اند امتداد می‌یابد. میراث تحمل و برداشی بی‌خدایی اتحاد شوروی و بسیاری بی‌توجهی‌ها و تساهله‌ای قزاق‌ها در مورد تصویرشان به عنوان مسلمان «بی‌دین و ناپرهیزگار» با آینده نامشخص رژیم نظریابیف و بی‌ثبتاتی ژئوپلتیک در آسیای مرکزی ترکیب‌گردیده است به‌طوری که دقت «پریوراتسکی» و چالش نژادی مطرح از طرف وی راهنمای مفیدی برای تمامی کسانی می‌باشد که در پی درک کارکردهای مذهب و جامعه در یک منطقه گداخته و ملتهب هستند.

قاسم ملکی

1. Qojas

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی